

Gyárfás Mihály köszöntése

Dr. Komócsin Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára köszöntötte Gyárfás Mihályt, az MSZMP megyei bizottsága titkárát tegnap, csütörtökön, betöltött 60. születésnapja, illetve az alkalomból, hogy 25 éve — 1959-től — folyamatosan a párt apparátusában dolgozik. Az elvégzését követően, 1953-tól 1959-ig az oktatás tanács elnöke, valamint a megyei pártbizottság titkárai is.

A megyei pártbizottság első titkára méltatta az 1924. szeptember 27-én született Gyárfás Mihály életútját, aki fizikai munkásként kezdett dolgozni, és már 1945 elején alapító tagja volt a MADISZ és a MÉKOSZ iászsószász-bereki községi szervezetének, majd, a Műszaki Tanárképző Főiskola elvégzését követően, 1953-tól 1959-ig az oktatás területén különböző vezető tisztségeket töltött be Csongrád megyében. 1959-től pedig folyamatosan a megye pártapparátusában tevékenykedik.

Szabó Sándor megyei tanácselnök azt hangsúlyozta, hogy Gyárfás Mihály, mint a megyei tanács végrehajtó bizottságának tagja, személyesen is nagymértékben hozzájárult és járul ahhoz, hogy a megye pártbizottsága, illetve tanácsa között mindennapos, jó munkakapcsolat érvényesüljön.

A fegyveres erők napja alkalmából

Kitüntetések

A fegyveres erők közelgő napjáról, szeptember 29-ről emlékeztek meg tegnap, csütörtökön a megyei pártbizottságon. Ez alkalomból dr. Komócsin Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára kitüntetéseket adott át:

Szolgálati Erdemérmeket kapott 35 év után Czifra Pál.

A Haza Szolgálatáért Erdemérmeket kapták: arany fokozatot: dr. Gillicze Lajos, Rendes János és dr. Végh Gyula; ezüst fokozatot: dr. Gábor Erzsébet.

Honvédelmi Erdemérmeket kapott: 20 év után Kiss Lajos, 15 év után Matusik Sándor, 10 év után dr. Darányi István. Ezenkívül még többen kaptak jutalmat a honvédelem fejlesztésében végzett átlagon felüli munkásságukért.

Téglaügylek

A gyári és a telepi árakról

Három héttel ezelőtt foglalkoztunk lapunk ugyan ezen oldalán, e helyen a szegedi téglagyár helyzetével. A gyár vezetője elmondta többek között, hogy megoldódnak a nyersanyag-gondok, új agyagbányát nyitottak és depózással pihentetni tudják a téglalapanyagát, amely szikkad és minősége jelentősen megjavul. Eljárásuk nyomán a pihentetett anyagból nem csupán B-39-es elnevezésű téglát, hanem a jobb minőségű Uniform típust is gyárthatják, illetve már gyártják is. A cikkben szóba került a hazai téglaelállítás néhány anomáliája, az is, hogy Szegeden nehéz téglához jutni, s azokat az állapotokat a nepperek is kihasználták. Ezekre a tényekre — sem a bírósági ítéletekre, sem a népi ellenőrk vizsgálatainak megállapításaira nem térünk ki — viszont megemlíttük példaként, hogy a kalocsai Tüzép-telepen mily bő a választék. A cikk végén az árak is szóba kerültek. Az értékesítés útja és az árak. Arról volt szó az írásban, hogy a Tüzép lényegében nem is téglagyárral foglalkozik a szegedi esetben, hanem csupán kiállít egy nyugtát, átveszi a pénzt és a vevő a gyárba megy a tégláért. Mindezekért a kereskedelmi cég 13 százalékkal gyarapodik, ennivel kér többet, mintha a vevő a gyárban vásárolna. Ez viszont nem fedi a valóságot, amiért az Alföldi Tüzép vezetői arra kérték szerkesztőségünket levelükben, hogy igazítsuk ki a hibás adatokat, amelyeket a téglagyár vezetője mondott.

Ennek eleget téve foglalkozunk újból a téglagyárakkal. Idézet a levélből: „A 15/1979. (XI. 1.) ÁH. sz. rendelet, illetőleg annak melléklete pontosan meghatározza, hogy a művi árrés 1,5%. Ettől kereskedelmi szervezet nem térhet el. De egyébként is, ha a vevő a tégláért a gyárban fizet be, akkor is ugyanazt az árat fizeti, azaz művi eladási árat, melybe 1,5% van beépítve. Meglepődtünk, hogy a cikkíró csodálkozott a kalocsai Tüzép-telepen, hogy ott bármilyen méretű téglát, bármilyen mennyiségben azonnal kiszolgáltatnak... a szegedi telepünkön sokkal nagyobb a választék, mint Kalocsán. Csak a szegediek helyzeti előnyben vannak, mert míg a gyárban kapnak olcsó művi téglát, nyilván nem állnak sorba a majdnem kétszer akkora árú, azaz 9% ker. hasznat, valamint átlagfuvar tartalmazó árúért, mely legjobb esetben Somogyból került oda-szállításra, de egyéb esetben magasabb áron beszerzett import termékeket találnak.” Ennyi a kérdés, hogy tegyük közzé, mert a Tüzép vezetői szerint a cikk félrevezető és rossz hangulatot kelte. Helyreigazítási kérelmüknek eleget teszünk.

Azonban tovább is lehet folytatni ezt a témát. A levél kézhezvétele után megkérdeztük a szegedi téglagyár vezetőjét, miként értelmezte a 13 százalékos növekedést. Elismerte, hogy ő a kereskedelmi haszonra is gondolt, persze akkor is csak 10,5 százalékkal, vagy mondjuk avval a kereskedelmi haszonnal növekszik az ár. De a szegedi telep ki-nálata mégis győnge. Ezt bizonyítja az egyik vásárló esete. Hallgattuk érdeklődését a rókusi telepen: „Kérem, kaphatnék-e B-29-es téglát? — Csak a negyedik negyedében. — S Uniform téglát, amelyet a szegediek is gyártanak? — Az sincs momentán, de ha a békéscsabai gyárba elmennek érte, akkor kaphatnak. —

Volna-e kis méretű szőregi téglájuk? — Sajnos az sincsen, talán ha a vásárhelyi gyárból fuvarozzák el, akkor igen.” Főllesleges folytatni, ez a helyzet. Hol ez nincs, hol az sincs. G. K. építkezőnek olyan választ adtak, amikor néhány alapvető anyagot (téglát, cserepet, stb.) kért, hogy vegyen még különféle egyéb anyagokat, felszereléseket is hozzá, akkor rendben a dolog, áll a vásár. Megkérdeztük a NEB képviselőjét, milyen tapasztalatokat szereztek vizsgálataik során. Nem szükséges részletezni az elszomorító tényeket. Amikor építkező emberekkel váltunk szót, kálváriákról adnak tudósítást. Messze nem olyan a helyzet, hogy akár csak dőcögősen is mondhatnánk, az ideális piaci viszonyokról már kár is beszélni, amikor a vevő azt kap, amire éppen szüksége van, még extrém kívánságokat is beleértve.

S visszatérve az árakra. Tessék: a Tüzép szegedi igazgatója diktálta az árakat. A B-29-es téglára ezerdarabonként a téglagyárban 8870 forint, ehhez jön az úgynevezett „művi árrés”, amely 40 forint, tehát összesen 9010 forint. Ha valaki ezt a téglát a Tüzép-telepről akarja hazavinni, akkor 15 920 forintot fizet a telep pénztárában. Ugyan-ez az arányok Uniform-nál; 11 100, illetve telepen 17 550, a szőregi kis méretű 2560, illetve a Tüzép-telepről abszolva 4210 forint. Úgy látszik, az a 9 százalékos kereskedelmi haszon és az átlagfuvar sok mindent elfed és eltakar. Viszont a kérdés marad, miért kellene Szegedre Somogy megyéből hozni a téglát „legjobb esetben”, amikor ebben a megyében is, vagy a szomszédos megyékben gyártanak eleget. Így adódik, hogy érdemes a vállalati dolgozónak házipénztékekre kérnie az úgynevezett C-menetelevé segítségével fuvarozáshoz. A Tüzép szegedi vezetője is megjegyezte, hogy a telepükről alig-alig vásárolnak téglát, legfeljebb néhány százat, hogy időt és fáradságot takarítsanak meg a magasabb, kétszeres ár ellenére is.

Ennyit a téglagyárakról, s aligha lehet véletlen, hogy éppen a napokban látott napvilágot egy újabb rendelkezés, amely megpróbálja kiszűrni a neppereket, vizsszaszorítani a hiányokból eredő élelősködést. Bár a végleges megoldást csak az jelentheti, ha hazánk bármely Tüzép-telepén minidont bő választékban kínálnának, s a vásárlóknak sorbaállás nélkül, csúszópénzek nélkül kiszolgáltatnák a portékát. Ettől függetlenül a kérdés fönnmarad: a téglagyárban miért nem lehet téglát vásárolni? Hajdanában a szőregi téglá- és cserepgyárban lehetett. Egy pénztáros kisasszony átvette a pénzt, a kiadó pedig kiadta a téglát, pontos mennyiségben és első osztályú minőségben. Végül a Tüzép képviselőitől elnézést kell kérni a pontatlan adatért, mivel ők valóban nem kérnek többet a szegedi gyár tégláiért, mint amennyiért a gyár is számlázná.

Gazdag István

Gázvezeték — önerőből (4.)

A lelkesedés már nem elég?

Ha példát, követendő mintát kellene választani a gázvezeték-építésre szövetkezett lakóközösségek közül, a sor élére kíváncsnának a szőregiek. Már második éve, hogy a népfront körzeti bizottsága kébe vette a gyeplőt, s jól szalad azóta a kocsi. Fáradságos, áldozatos munka ez — de sorra gyúltak az órlángok a konvektorokban! Most valami megakasztotta a lendületet.

Tavaly még úgy volt, hogy a szőregiek lelkesedéséből, ügyszereztetből, s hogy minél rövidebb ideig tartson a kezdestől a lánggyújtásig tartó folyamat, mindezt maguk intézték. Rengeteget spóroltak vele. Most, hogy az Inlak vette át az irányítást, de a segítségükről nem mondott le, sőt, anélkül nem boldogult volna, értetlenül állnak. „S még fizessünk is?” — kérdik — „nem is a szokásos beruházói százalékot, hanem a háromszorosát, ingatlanonként ötszáz forintot?” (Ennyi az Inlak-tarifa.)

Sajátos helyzet a szőregieké. Eddig senki sem szólt bele, hogy végzik el a földmunkát. Kitűzték az árkat (a dégazosok szakmai irányításával), kiásták, a balesetveszélyes helyeken korlátokat ácsoltak deszkából, átjárókat raktak az árkok fölé, minden ottlakóval személyesen tárgyaltak, a szőregi takarékpénztárban gyűlték a forintok, aztán mikor a gázszelvény végén jött a számla, fizettek. Ha maradt pénz, visszafizettek. És akkor most jön az Inlak, és tartja a markát. Jön a tanács, és a takarékszövetkezetből áttéteti a pénzt az OTP-hez, előrefizetést követel, Szeged egészében gondolkodik, nem a szőregiek fejével. Rádadásul jön a szol-

noki Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség is, az meg azt mondja: szabálytalanok, nem elég mélyek az árkok, balesetveszélyes az utca, rossz helyen van a felbontott kockakő, éjszakára lámpa kell a korlátra. Szóval semmi sem jó.

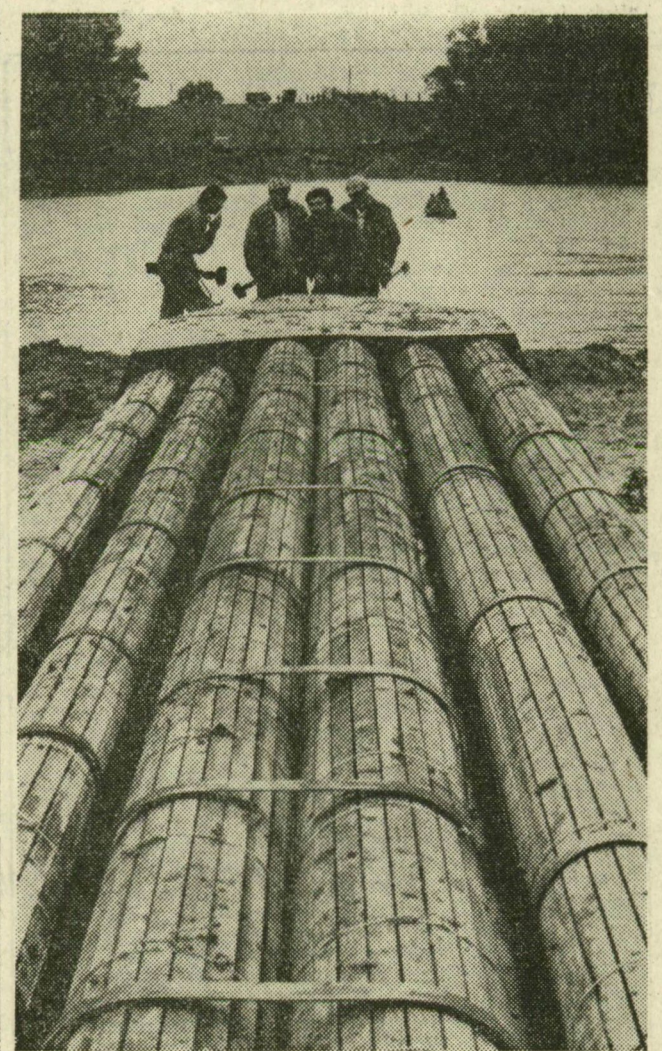
A szőregiek, valamint a tanács és az Inlak képviselőinek vitájában lassanként körvonalazódnak a frontok. Az egyik oldalon a lelkes szőregi csapat, mely most vesztve érzi az anyagi biztonságát. („Szóval a mi befizetéseinkből fedezik ezentúl más városrészek drágább gázvezetékét, szóval kivesszük az ellenőrzésünk alól, amit pedig addig mi jobban, gyorsabban csináltunk, szóval a lelkesedés már nem elég.”) S szemben velük a másik tábor, amely azt mondja: nem mondhatunk le ezentúl sem a lakóközösségek összetartó, mozgósító erejéről, de ilyen mennyiségű (hosszúságú) gázvezeték építését már nem lehet társadalmi munkásokra bízni. Műszaki, geodéziai, szakhatósági előírások, engedélyezési eljárások ismerőjének kell annak lennie, aki a szervezést, a beruházás ügyeinek intézését vállalja. És azt nem lehet megengedni, hogy az egyik utcában így, a másikban úgy... Mert lám, ami fölött mi eddig szemet hunytunk (utcánként 80—85 ezer forintnyi költség növekedést takarítva meg), az a bányaműszaki felügyelőség megállapítása szerint megengedhetetlenül szabálytalan, balesetveszélyes...

Az ellentét persze tompítható. Az Inlak azért nem fizettet, amit nem végzett el. De jogosan kér szolgáltatásaiért díjat, még akkor is, ha azt egy-egy utca lakói

nem érzékelik. Honnan volna különben pénze az Inlaknak a jövőre esedékes vezetéképítések előkészítésére, a tervezési díjak megelőlegezésére, a számítógépes adatgyűjtésre — hogy csak néhányat említsünk kevésbé látványos feladatai közül? Megint egy kérdéssor, amelyre az a válasz adható: a gázvezeték-építés csak a város egészében gondolkodva tekinthető át, s folyamatában értékelhető. Nem engedheti meg magának a város, amelyen Dorozsmát éppúgy értünk, mint Szőregtet vagy Algyót, hogy zátonyra fusson a gázvezeték-építés hajója.

Pálffy Katalin

Csővezeték a Tisza medrében

Somogyi Károlyné felvétele

Ritka, hogy a Tisza medrében helyezzenek el csővezetékeket. Tegnap délelőtt, zuhogó esőben, sárban, ilyen látványos műveletet végeztek el a síkkel a Mátravidéki Szénbányászati Üzem szakemberei, a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat megrendelésére. Az olajmező gyűjtőállomásairól érkező olajat és gázt vezetik majd a csővezeték a főgyűjtőbe. A Tisza jelenlegi alacsony vízállása kedvezett a munkának, a hat csőből álló, 235 méter hosszú vezeték a déli órákig, acélsodronyok segítségével, áthúzták a Tisza medrén. A szárazföldi részen a föld alatti építik majd tovább, mindkét oldalon. Felvételünk Tápé határában, e munkáról készült

Konferencia a szív és az érrendszer betegségeiről

Kecskeméten, a Tudomány és Technika Házában csütörtökön, tegnap megkezdődött a VII. magyar arteriosclerosis konferencia, több mint száz hazai és külföldi szakorvos részvételével. A háromnapos program során kilencven előadás hangzik el a szív- és érrendszeri betegségek gyógyításáról és megelőzéséről.

Az érlelmeszesedés ma világszerte terjedő elváltozás, amelynek közismert következménye a szívinfarktus, a veseműködés zavara, a korai szellemi leépülés és az

agyvérzés. Míg 15—20 éve zömmel 50—60 évesek körében okozott szívinfarktus az érbetegség, ma már 35 éves kortól is sürűbben előfordul, de áldozatokat szed a huszonévesek közül is.

Az érlelmeszesedésre való hajlam örökölhető, így már korai szakaszban, akár gyermekkorban is felfedezhető, tehát nagy jelentősége lenne az ezt felderítő szűrővizsgálatoknak. Ezért a kecskeméti konferencián megalka a Magyar Arteriosclerosis Társaság gyermekgyógyászati szekciója,

A városi tanács végrehajtó bizottságának ülése

Tegnap, csütörtökön tartotta soros ülését a városi tanács végrehajtó bizottsága. Az előterjesztések sorában — egyebek között — a vb jóváhagyta 164 OTP-lakás értékesítésének névjegyzékét és a pénzügyi osztály új ügyrendjét. A dolgozók érdekében hozott művelődési, egészségügyi, szociális és munkügyi jogszabályok végrehajtása a Szegedi Textilművekben címmel előterjesztett beszámoló megvitatása és elfogadása után a testület a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat munkájáról szóló jelentést tárgyalta meg.

A városi tanács vb igazgatási osztálya az állampolgárok telek-, lakás- és üdülőtulajdonáról szóló jogszabályok alkalmazásáról, a jogellenesen külföldre távozottak ingatlanának állami tulajdonba vételével kapcsolatos gyakorlatról terjesztett elő jelentést. A végrehajtó bizottság 1984. október 25-én reggel fél kilencre összehívta a városi tanács ülését. A tanács napirendjén szerepel majd a városi tömegközlekedés helyzete és továbbfejlesztésének lehetőségei, különös tekintettel a lépcsőzetes munkakezdesre, valamint tájékoztató a Csongrád megyei Tejipari Vállalat, illetve a termelési és ellátási bizottság tevékenységéről. A tegnapi végrehajtó bizottsági ülés napirendjeiről lapunkban később tudósítunk részletesen.